

Do publike skokom preko nevidljivog zida

Američki violinista Jevgenij Kutik za DN o svojoj muzičkoj misiji

Isidora Radulović

Violinista Jevgenij Kutik s pet godina je iz Bjelorusije otišao u Boston, gdje i danas živi i radi, a znanje, vještinu i odnos prema muzici, sticao je učeći od najboljih savremenih pedagoga. U to da Kutik posjeduje veliko znanje i vještinu, uvjerali su se svi koji su čuli njegovu interpretaciju violinskog koncerta P.I.Čajkovskog sa Crnogorskim simfonijskim orkestrom i maestrom Ronaldom Colmanom iz Belgije na njegovom čelu. U razgovoru za DN, ovaj perspektivni violinista kaže da svoju umjetničku misiju prepoznaje u potrebi da kod publike razbije stereotipe o klasičnoj muzici

Američki violinista **Jevgenij Kutik** početkom 2012. godine objavio je svoj prvi solistički album "Sounds of Defiance" (Zvuci prkosa), sa kompozicijama **Dmitrija Šostakoviča, Alfreda Šnitkea, Arvo Parta i Džozefa Ejhrona**. Kao razlog za paradoksalno kasan (svakako vrlo uspješan) debi, izdanje Markiz Klasiksa, on navodi veliku odgovornost prema muzici i onome što ostaje iza njega.

"Do sada, bio sam posvećen nastupima, ali svjestan sam važnosti zvučnog zapisa, besplatnog daunlouda i uloge društvenih mreža u približavanju klasične muzike savremenom slušaocu", kaže **Jevgenij Kutik** o saveznicima u borbi za publiku.

"Sada imamo široko pristupačne masovne medije, naše je da sviramo, nastupamo. Muzika će učiniti ostalo", kaže on. Prve muzičke časove dobio je u kući od majke **Ale Zernickaje** koja je profesorica muzike.

Veliku razliku u pristupu u muzičkom obrazovanju između Evrope i Amerike, stigao je samo da nasluti, ali ne i da osjeti u pravom smislu te riječi. Nakon časova dobijenih u kući, znanja o muzici sticao je od uglednih evropskih pedagoga **Zinaide Gilels, Širli Givens, Romana Totenberga i Donalda Vejlerstajna** koji su, kao i on, živjeli i radili u Americi.

"U Bostonu sam od pete godine. U Americi, profesori su mi bili bili uglavnom evropski muzičari. Majka mi je sadila lekcije iz striktno ruske muzičke tradicije i to je zaista neprocjenjivo iskustvo za mene. Nijesam bio u prilici da se tako oš-

tro suočim s razlikama u poimanju i pristupu klasičnoj muzici u Evropi i Americi. Svuda oko mene bio je "ruski metod", kaže Kutik. Ugledni violinisti **Roman Totenberg i Donald Valerstajn**, nesebično su mu (smatrajući ga posebno nadarenim), prenijeli veliki dio ogromnog znanja i vještine. Kao i mnogi vrhunski umjetnici, ovaj violinista svjestan je da nije vlasnik sopstvenog znanja.

"Moj profesor Totenberg umro je u maju prošle godine u 101. godini i sada kad razmišljam o tome koliko mu dugujem, smatram da je nedostojno za pravog umjetnika da znanje čuva samo za sebe. Sada, nakon njegove smrti, osjećam se pozvanim da jednog dana i ja drugim ljudima i na taj način prenesem to čemu me je on naučio", kaže **Jevgenij Kutik**.

U eri novih medija i "dajdžest" pristupa u svemu, pa i u umjetnosti, Kutik se, kao i mnogi umjetnici u svim oblastima stvaralaštva suočava s velikim izazovom kreiranja novog senzibiliteta (za klasiku) kod publike, zapravo kreiranja sopstvene publike.

"Svaki umjetnik, sam mora da nade kopču do publike, a da izbjegne zamku krossover trendova.

Krossover je opasna riječ, a razlika između izvedbe nekog djela iz perioda kada su moji profesori bili učenici i toga kako muziku doživljava publika današnjeg svijeta, ogromna je. Moji profesori sigurno bi se čudili nekim mojim gestovima u interpretaciji i tu linija s krossoverom može da bude tanka", kaže Kutik. On ipak

S umjetničkim razvojem, rastu i snovi: Jevgenij Kutik

nije pristalica tog načina popularizacije klasične muzike.

"Svako mora da nade sopstveni metod da pride publici, a da ne iznevjeri ni sebe, ni učitelja ni kompozitora. Nije iskren umjetnik koji kaže da mu nije stalo do toga da mu se albumi prodaju, ali ne treba podilaziti trendovima. Muzičari su odgovor-

ni za nastavak nevidljivog zida između nas i publike. Na meni je da taj zid preskočimo ili da ga potpuno srušimo. To je ogroman izazov s kojim se suočavam svakodnevno i pokušavam da se nosim sa njim najbolje što mogu", kaže Kutik. On namjerava da svoj život i rad posveti tom izazovu.

Snovi neodvojivi od predanog rada

Jevgenij Kutik u stvaralačkom smislu ima mnogo neostvarenih snova. Jedan, reklo bi se skroman san je da mu muzika ostane život, na način da može da živi od nje.

"U muzičkom svijetu, značajno je kad imate bar karijeru koja vam omogućuje da živite od ove vrste muzike. Iako sam cijeli život na sceni, tek sam na početku.

Volio bih naravno i da budem solista s velikom karijerom, da doprinesem muzici kao cjelini. Ali, što više svirate, snovi postaju sve veći, rastu sa vama, onako kako i vi sazrijevate. Tu ne postoji granica. Veliki snovi i naporan rad neodvojivi su", kaže violinista. Ipak, on ne zaboravlja da kao umjetnik uvijek treba da bude zahvalan i za ono što već ima.